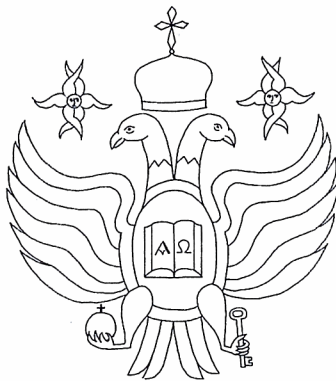

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NAȘTEREA DOMNULUI
2011

СĂТРЕ ТОТ СБЕРУБ, СИНУБ МОНАНАБ
СИ ПОРОУБ ДРЕПТ СБĂДИТОР
ДИН ИНТРЕАГА АРХИЕПИСКОПИЕ

Preacucernice Părinte,

Iubiți frați în Domnul nostru Iisus Hristos,

„Veniți să sărbătorim! Veniți să prăznuim! ... Astăzi legătura cea veche s-a dezlegat, diavolul s-a rușinat și a fugit, moartea s-a zdrobit, raiul s-a deschis, blestemul s-a pierdut, păcatul s-a alungat, înșelăciunea s-a izgonit, adevărul a venit, credința pretutindeni s-a răspândit. Viețuirea celor de pe pământ s-a sădit, îngerii cu oamenii împreună viețuiesc, oamenii cu îngerii fără de teamă vorbesc, pentru că Dumnezeu pe pământ a venit și omul în cer s-a suit. Toate s-au împreunat. A venit pe pământ, întreg fiind în ceruri. Dumnezeu fiind, S-a făcut om, fără să înceteze a fi Dumnezeu, Cuvânt nepătimitor fiind, S-a făcut trup. S-a făcut trup pentru ca să Se sălășluiască întru noi...” (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Cuvânt la Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos*, în ”Predici la Sărbători Împărătești și cuvântări de laudă la sfinți”, Editura IBMBOR, București, 2002, p. 22-32)

Sunt cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur cu care ne cheamă peste veacuri la bucuria Cerului și a pământului, pe care Nașterea Fiului lui Dumnezeu ne-o aduce an de an, generație de oameni după generație. Ne cheamă Fiul lui Dumnezeu Însuși la sărbătoarea Îmbrăcării Sale în firea noastră cea suferindă, pentru ca pe noi să ne îmbrace în Harul dumnezeiesc mântuitor izvorât din firea Sa cea dumnezeiască. Se naște Fiul lui Dumnezeu pe pământ cu fire omenească, ca și noi să ne naștem din Ceruri, ca fii adoptivi ai Părintelui Ceresc. „*De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu*” (Ioan 3, 3) – spune Mântuitorul lui Nicodim în Evanghelia după Ioan. Fiul, Dumnezeu după fire, se naște în peștera din Betleem și ne deschide poarta Cerului și a înfierii de către Tatăl Însuși. Aceasta se petrece cu fiecare dintre noi în Taina Sfântului Botez. „*De nu se va naște cineva din apă și din Duh – îi spune Mântuitorul în continuare lui Nicodim – nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu.*” (Ioan 3, 5). Firea noastră cea slăbită de păcat și muritoare primește în Taina Sfântului Botez îmbrăcarea în Harul Duhului Sfânt, în Hristos, Cel ce S-a îmbrăcat întru noi și Care ne îmbracă întru El. „*Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.*” (Galateni 3, 27).

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Din apa Botezului ne naștem ca dintr-un sân, Harul Duhului Sfânt făcând ca Hristos să ia chip în noi și să Se sălășluiască în noi, să devenim hristofori, adică purtători de Hristos. În Taina Sfântului Botez nu numai că ne va naște din nou Hristos, dar ne vom naște împreună cu El, cu El înlăuntrul nostru. Mare este taina aceasta a nașterii noastre din nou! Îi pătrundem și mai bine sensul acum când prăznuim Nașterea Fiului lui Dumnezeu și înțelegem de ce Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Hristos S-a născut pe pământ ca pe noi să ne nască în cer. Acesta este Botezul: nașterea noastră în cer. Este negrija față de suferința morții, pentru că porțile cerului s-au deschis prin Nașterea lui Dumnezeu printre noi, pe pământ. Porțile Cerului s-au deschis astăzi în ambele sensuri, nu numai ca Domnul să se pogoare Copil în ieslea însingurată, ci și ca noi, devenind copiii Lui, să ieșim din însingurarea morții spre cele înalte întru care Hristos ne ridică prin coborârea Sa. Mare și binecuvântată minune a ieslei din grajdul Betleemului! Cele necuvântătoare ne învață cum să-L primim pe Cel Care vine să ne întoarcă blestemul morții în binecuvântare, să vindece pământul de suferință, să preschimbe peștera cea rece și întunecoasă – chip al creației întregi lăsată în mâna creaturii, a omului – în cer strălucind de lumina dumnezeirii, să facă să crească în inima omului pustiită de întunericul neștiinței de Dumnezeu, izgonit din ea, Rai cuvântător, fântâna Harului dumnezeiesc din care se revarsă peste lume Iubirea, Dumnezeu Însuși.

Iubiți frați și surori,

Nu peștera dorește să o preschimbe Hristos în cer, ci sufletul nostru, și întreaga noastră persoană. De obicei suntem botezați atunci când suntem copii. Părinții sunt cei care ne dăruiesc lui Dumnezeu, Celui Care ne-a dăruit lor, ca dar din dar, mai presus de orice dar închipuit de om, pentru a ne primi și a ne înscrie în Cartea Vieții și a deveni fiii Lui (cf. slujbei Sfântului Botez). Familia este deci cea prin care Dumnezeu ne cheamă și a doua oară la viață, prin Botez. În familie învățăm abecedarul credinței, învățăm că suntem și fiii lui Dumnezeu, nu numai ai trupului, adică ai părinților noștri; că suntem dăruți de Dumnezeu părinților care ne-au născut și ne-au crescut, nu numai pentru lumea aceasta. Familia este pentru noi începutul Raiului, locul în care învățăm dragostea lui Dumnezeu revărsată peste noi prin dragostea părintească, locul în care primim arvuna Împărăției cerului pentru care părinții ne-au Botezat, primindu-ne din nou în brațele lor, renăscuți „din apă și din Duhul Sfânt”. La Botez suntem duși noi, cei pământești, dar părinții ne primesc înapoi cerești. Suntem duși muritori, și ne întoarcem plini de viață, Viața Însăși sălășluindu-se în noi. Suntem duși cu moștenirea morții în noi, suntem

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

primiți înapoi cu moștenirea vieții, Hristos Însuși Dătătorul de viață sălășluindu-Se în noi.

În acest sens lucrează Dumnezeu prin Botez, ca să ne redea ceea ce am pierdut prin păcatul din început, și să ne dăruiască din belșug: viața.

Iubiți credincioși,

Anul care se încheie a fost unul în care am adâncit mai ales sensul Sfințelor Taine ale Botezului și Cununii. Vedem astăzi cât de mare este rolul familiei, întemeiată pe piatra credinței, atât în viața Bisericii cât și a societății în care trăim. În familie, prin Biserică, primim credința mântuitoare. Însă în același timp vedem și cât de puțin ne cunoaștem uneori propria noastră credință și cât de necesar este să o aprofundăm pentru a o putea la rândul nostru transmite și generațiilor de după noi, mai ales aici în Apusul Europei, unde credința scade în intensitate, plini fiind de grijile cele trecătoare. Trăim într-o lume tot mai rece față de Cel Care astăzi S-a născut în ieslea din Betleem. Ne trezim într-o societate care-I sărbătorește Nașterea, dar pe El, Cel sărbătorit, nu-L mai dorește. Dacă acum două mii de ani a fost doar o peșteră și o iesle care să-L primească, astăzi, „...pentru ieslea Lui / Betleem în lume nu-i”, cum spune colinda noastră. Însă nici Hristos nu o mai vrea pe aceea, ci dorește și tânjește după inimile noastre. De aceea, să fim părinți adevărați pentru copiii noștri și să le arătăm și prin cuvânt și prin fapta noastră pe Cel Care poate schimba frigul cel lăuntric în căldură cerească nesfârșită, Care poate schimba ura în iubire, Care poate schimba timpul în veșnicie, Care poate schimba întunericul în lumină, Care poate face din inima împietrită o inimă primitoare, Care poate să vindece rănilile cele ascunse, Care poate să mă iubească pe mine cel ce iubesc atât de puțin, Care poate schimba moartea în viață, pe Cel Care poate face din inimi, prin Nașterea Lui, ceruri.

Cel Care astăzi Se naște, Hristos Domnul, să ne binecuvinteze și să ne dăruiască un An Nou 2012 cu împliniri și bucurii.

Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2011